

Nr 783

Av herr Lindberg m. fl., om åtgärder för att underlätta anställning av äldre arbetskraft.

(Lika lydande med motion nr 647 i Första kammaren)

I direktiven till utredningen rörande ökad anställningstrygghet och vidgad behörighet för arbetsdomstolen säger departementschefen: »Utgångspunkten för övervägandena bör vara principen om arbetsgivarens rätt att utan skäl avskeda arbetstagare skall ersättas med en huvudregel mot sakligt ogrundade uppsägningar.»

Vidare tar departementschefen upp den äldre arbetskraftens problem på arbetsmarknaden och tanken på speciella åtgärder för denna kategori.

Oavsett hur en sådan huvudregel om anställningstrygghet kommer att utformas, kommer vi ändå att få uppleva friställningar på arbetsmarknaden, förorsakade av driftnedläggningar och driftinskränkningar. Det är som bekant svårigheter att återanpassa äldre friställd arbetskraft på arbetsmarknaden. Detta förhållande är likartat inom både tjänstemannasektorn och de kollektivanställda. Det är även stora svårigheter att placera äldre arbetsmarknadsutbildade på arbetsmarknaden. Många företag går hellre ut över landets gränser och importerar arbetskraft än anställer äldre arbetskraft. Problemet gör sig särskilt märkbart under vikande konjunkurer.

Detta förhållande måste betraktas som slöseri med landets arbetskraftstillgångar, men framför allt är det cyniskt mot den äldre arbetskraften att den i slutet av sitt produktiva liv nödgas gå överksam och leva på den låga standard som eventuell förtidspension, avgångsvederlag, arbetslöshetsersättning etc. kan ge den. Att uppmärksamma är att dessa problem uppstår långt ner i åldersklasserna innan man över huvud taget kan börja räkna med förtidspension. Förhållandet är om möjligt ännu värre när det gäller handikappad arbetskraft.

Av ovan relaterade problem framgår att man allvarligt måste överväga att förmå arbetsgivarna att vid nyanställning anställa äldre arbetskraft. Man kan tänka sig en lösning med procentuell kvot av äldre arbetstagare vid nyanställning, där behov föreligger.

Några direktiv i denna riktning till de sakkunniga har inte uttalats av departementschefen. Vi finner det därför angeläget att direktiven till utredningen utvidgas att även gälla eventuell anställningsskyldighet av äldre arbetskraft.

Med hänvisning till ovan anförda motiv föreslås,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär att direktiven till utredningen rörande ökad anställningstrygghet och vidgad behörighet för arbetsdomstolen utvidgas att även omfatta åtgärder i syfte att underlätta anställning för äldre arbetskraft i näringslivet.

Stockholm den 28 januari 1970

Karl-Erik Häll (s)

Ake Green (s)

Sven Lindberg (s)

Birger Nilsson (s)

i Östersund